N°. 233. **DE GRONDWET.** 1854.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

DONDERDAG 23 FEBRUARIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . » 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indie:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement ƒ 70, Ned. Cour.

Een lid voor den Gemeenteraad.

Dingsdag aanstaande, 28 Februarij, zullen de kiezers voor den gemeenteraad der residentie eene plaats te vervullen hebben, ontstaan door het overlijden van een man, wiens nederig leven en werken diepe sporen heeft achtergelaten en wiens afsterven door velen nog betreurd wordt. De burgerpligt, door de kiezers steeds bij het doen van keuzen te vervullen, wordt daardoor nog gewigtiger; want het kan niet anders dan wenschelijk zijn, dat alles worde aangewend, om de ledige plaats zoo waardig mogelijk weder te doen innemen.

Het is ondoenlijk, de aandacht te vestigen op één persoon, die op aller ondersteuning zou kunnen rekenen; maar, wanneer men als het ware eenige regels stelt; dat wil zeggen: wanneer men overweegt, *wat* eigenlijk in een lid voor onzen gemeenteraad vereischt wordt en wat daarin niet mag geduld worden, dan kan men gemakkelijk aan die *regels* de personen toetsen, welke daaraan voldoen of niet.

Een zetel in den gemeenteraad — dat moet op den voorgrond staan — behoort vooral niet gemaakt te worden tot het bereikbare voorwerp van *eerzucht;* en het gezonde verstand en de krachtige zamenwerking der kiezers behooren te beletten, dat, door versnippering, de gemeenteraad bezet worde door intriganten, die, op de laakbaarste wijze, zich zelven stemmen weten aan te werven of die af te bedelen.

Het doet er weinig toe, of men advokaat zij dan wel handelaar; of men tot den adel behoore of tot den burgerstand: een *eerlijk hart*, een *goede wil*, een *gezond oordeel*, *plaatselijke kennis*, en de gelegenheid om *met velerlei stedelijke belangen in gedurige aanraking te komen*, ziedaar de vereischten van een goed gemeenteraads-lid.

Men zegt: »Er zijn reeds zoo vele advokaten in den raad; waartoe nog meerdere?« Wij geven dit toe, wanneer de leden, die advokaten zijn, *alleen als advokaten worden beschouwd*; wij geven het nog meer toe, wanneer, met grond, van andere personen meer en beter practisch nut *kon* verwacht worden? Geven niet de meeste advokaten in den raad — wij willen geene namen noemen — gedurig blijken, dat zij practisch, eenvoudig en zeer bedreven de zaken behandelen? Kan een advokaat, omdat hij een advokaat is, geen kennis hebben van stedelijke belangen? Kan hij niet velerlei betrekking bekleeden, waardoor de toestand der ingezetenen hem van nabij bekend is? Kan hij zelfs niet, in zijn privé of als deelgenoot, betrokken zijn in uitgebreide handelszaken, en dus ook den handel vertegenwoordigen? Even ongerijmd het zou zijn, om geen Doctor in den raad te kiezen, uit vrees dat hij steeds over poeders en pillen zal spreken; even dwaas ware het voorzeker den toegang te weigeren aan iemand, die overigens alle verlangde vereischten bezit, alleen *omdat hij advokaat is*. Gewis zijn er, doch gelukkig is het eene zeldzaamheid die overal en in alles de advocatie voorop zetten — ook omdat zij niets anders weten; — die tot walgens toe zich daarop laten voorstaan; die als het ware de keukenmeid in wetboekstijl aanspreken; die niet dan van arresten gewagen en van exploiten droomen; die zich dan ook overal trachten in te dringen, om overal het hoogste woord te voeren, om van alles eene netelige en spitsvondige chicanen-quaestie te maken, niet om de *zaak*, waarvan ze niets verstaan, maar altijd om hun *eigen persoon* op den voorgrond te schuiven; kortom advokaten, ons zoo natuurgetrouw door MOLIÈRE geschilderd. Deze, wij erkennen het gaarne, behooren door elk verstandig burger geweerd te worden; zij zijn schadelijk voor de algemeene zaak; hun welslagen brengt inderdaad het kiesregt in discrediet, en [illegible] een geringen dunk van de zelfstandigheid en het begrip der kiezers.

Er is nog eene andere opmerking, welke, meenen wij, bij het kiezen van een lid voor den gemeenteraad niet behoort [illegible] te worden. Zij is deze. De betrekking van lid van den gemeenteraad, zoo belangrijk als die van de residentie, behoort niet zamen te gaan met die van lid van de provinciale Staten of van de Staten Generaal. Dit beginsel werd vroeger zeer ampel besproken in de kiezersvereeniging *Nederland* [toen die vereeniging nog inderdaad *was*, wat haar programma nog *zegt*], en toen ook als doorgaande regel aangenomen. Er zijn dan ook leden van onzen gemeenteraad, die, dat beginsel huldigende, voor hun lidmaatschap van de provinciale Staten bedankt en daardoor een waardig bewijs gegeven hebben, dat zij alleen om hunne medeburgeren van nut te zijn eene betrekking bekleeden, en niet gejaagd worden door de zucht, om zich van alle eerambten tegelijk meester te maken.

Houden wij deze regels in het oog, wij gelooven, de aandacht onzer medekiezers op een persoon te mogen vestigen, die, naar ons inzien, bijzonder in aanmerking verdient te komen. Het is de heer Mr. D. POLAK DANIELS. Hij staat in de achting zijner medeburgeren wél aangeschreven; hij voegt bij erkende bekwaamheden, veelzijdige kennis van gemeente belangen; en heeft zich steeds door handelingen van practisch nut onderscheiden. Zoo werd de heer POLAK DANIELS sedert lang vereerd met het vertrouwen van den gemeenteraad, die hem, in de plaats van den Heer Wintgens, benoemde tot examinator der jongelieden, die tot het gymnasium wenschen toegelaten te worden, terwijl hij eindelijk, door eene der kiesvereenigingen alhier bereids tot candidaat geproclameerd, op acht stemmen na ook de meerderheid in de kiezersvereeniging *Nederland* behaalde.

Wij zouden de keuze van den heer D. POLAK DANIELS eene gelukkige rekenen; en wijzen dan ook op het gevaar, dat er in gelegen ligt, om ieder voor zich te blijven vasthouden aan zijn eigen kandidaat. De krachten worden daardoor versnipperd; het getal stemmen wordt verdeeld, en het kan daardoor welligt gelukken, dat een derde — die van beginsel *kan* zijn, om middelen te bezigen, die anderen minder waardig achten — voordeel trekt van die verdeeldheid en zich in den ledigen zetel nederzet, die, ook uit achting voor wie hem vroeger innam, niet bij overrompeling mag worden veroverd.

Dat alle onafhankelijke kiezers zich dan onderling mogen verstaan, om, met ter zijde stelling van persoonlijke inzigten, het algemeen belang der stad te behartigen; en dat allen, die, gelijk wij, overtuigd zijn, dat ééndragt alleen verhinderen kan, dat juist gekozen worde dien men niet wenscht benoemd te zien, hunne stemmen uitbrengen op Mr. D. POLAK DANIELS.

Onder den titel: *Alweder een argument tegen de accijnsen, vooral op de eerste levensbehoeften*, levert de *Nieuwe Noordbrabander* een zeer lezenswaardig artikel over den jongsten, door de Regering medegedeelden staat van de opbrengst der middelen over de afgeloopen maand Januarij.

De *Staats-Courant* heeft den staat der ontvangsten over de eerste maand van het jaar 1854, haar van wege het departement van financien opgegeven, medegedeeld, vergeleken met dezelfde opbrengsten over 1853.

Het algeheele bedrag der opbrengsten over de maand Januarij 1854 heeft beloopen 4,036,970.30½, en in 1853 4,057,762.88½.

Dit jaar levert alzoo eene mindere opbrengst op van circa ƒ 20,000, hetgeen over het geheel genomen niets onrustwekkends in zich heeft, daar toch over de opbrengst van eene enkele maand geen peil over het geheel kan getrokken worden, [illegible] het dan ook niet, wat onze aandacht tot zich heeft [illegible]

Maar wat wij niet onopgemerkt voorbij [illegible] is de vermindering, die [illegible] levensbehoeften behooren [illegible] volgende [illegible] som is wijze. (Wij stellen daartoe eenige [illegible] maand Januarij).

[illegible]

Geslagt	ƒ 102,647.70	ƒ 104,974.55½
Zeep	- 67,930.33½	- 69,559.43½
Bier en Azijn	- 26,604.25	- 36,466.29
Turf	- 787,391.26½	- 830,576.58
Gemaal	- 319,615.71½	- 327,159.30

Op al die artikelen heeft dus de maand Januarij eene verminderde opbrengst opgeleverd. Spreken deze cijfers niet luider dan alle schoone redeneringen, waarmede men tracht den toestand der mindere klassen als niet zoo bedenkelijk af te schilderen? Of pleiten zij niet veeleer voor den meer en meer toenemenden achteruitgang van die standen van burgers, van welke de opbrengst der accijnsen, naar evenredigheid, wel het meest moet geheven worden, of, zoo men wil, pleiten zij niet voor de waarheid van het beweerde, dat die standen zich meer en meer moeten beperken of onthouden in het genot van datgene, wat aan accijns onderworpen is en toch ontegenzeggelijk tot de eerste levensbehoeften behoort? En blijkt dan daaruit niet ten duidelijkste de dringende noodzakelijkheid, dat met ernst en met spoed gedacht worde aan eene verligting der lasten die op de mindere standen drukken, wil men hen ten laatste niet geheel van het genot der eerste behoeften van het menschelijk leven berooven?

Maar het is niet alleen noodzakelijk in het belang dier standen zelve: de gevolgen der verarming en achteruitgang, welke zich in de burgerklasse en de mindere standen doen gevoelen, werken ook allernadeeligst op het algemeen belang terug; en het blijkt hier alweder, dat, wanneer de hartader lijdt, over het gansche ligchaam een *malaise* verspreid wordt, dat ten spoedigste behoort weggenomen te worden, wil men eene algeheele desorganisatie voorkomen.

Het bewijs hiervan vinden wij alweder in den, door het departement van financien overgelegden staat. De patenten bijv. die in de maand Januarij 1853 ƒ 170,997.33 hebben opgebragt, leverden in dezelfde maand van 1854 niet meer op dan ƒ 165,507.36; de regten van in- en uitvoer in de maand Januarij 1853 ƒ 166,404.78½ en in dezelfde maand 1854 ƒ 100,940.99½; de tonnegelden op de zeeschepen in de maand Januarij 1853 ƒ 28,465.16 en in dezelfde maand 1854 slechts ƒ 15,734.45½.

Zoo ontwaren nijverheid en handel al spoedig de onmiddellijke gevolgen van den achteruitgang der arbeidende standen, die door den druk van de belastingen op de eerste levensbehoeften schrikbarend veld wint en schier zonder verligting ongeneeslijk schijnt.

Men moge dan van algemeene welvaart en bloei spreken; wij zullen dien zegen des Hemels niet ontkennen; maar uit de cijfers, door de Regering zelve medegedeeld, blijkt, dat de beklagenswaardige toestand der burgerij, van de eene zijde de grenzen van het pauperisme al wijder en wijder uitbreidt, terwijl hij zijn noodlottigen invloed evenzeer op de hoogere standen uitoefent en aldaar verslapping, moedeloosheid en eindelijke verlamming te weeg brengt.

Met allen ernst roepen wij de aandacht der Regering en der wetgevende magt op dien stand van zaken in, opdat er nog spoedig redding kome, waar nog redding mogelijk is en men zich niet blootstelle zich te zullen moeten beklagen wanneer het te laat mogt zijn.

Wij ontvangen een uitvoerig stuk: »*Vleesch of Visch? Een open brief vau Professor Mulder.*« Zoodra de reeks artikelen »*Eerlijkheden van de Nederlander*« zullen zijn opgenomen, beginnen wij de mededeeling ook van dat artikel.

Nederlanderachtigheden.

In *de Nederlander* n°. 1119 wordt aan den Auteur der *Aprilbeweging* in *de Gids* toegevoegd:

»De schrijver komt terug op zijne vragen omtrent den »*zuiver-kerkelijken oorsprong* van het Utrechtsche [illegible]

»Wij begeven ons op dat terrein niet.

»Vooreerst. enz.

»Ten andere, omdat wij, [illegible] het »*de Nederlander* van April [illegible] is »Utrechtsche Adres, [illegible] »opgenomen, naauwelijks [illegible] de Redactie van

Wij hebben reden [illegible] zijn, dat hare *de Nederlander* [illegible] worden nageslagen. nommers van [illegible] van zeker artikel het

Wij lazen toch [illegible] volgende: [illegible] den indruk der Pausselijke allocutie in [illegible] ledematen der hervormde gemeente te Utrecht [illegible] eenparig geteekend Adres. (Zie ons vorig nummer.)»

Dus reeds in *twee* nummers, *en dus niet naauwelijks* werd van het Adres melding gemaakt.

En wat was vooraf gegaan? De mededeeling van het berigt in de *Times*.

»Wij willen gaarne dat berigt voor onjuist houden [illegible]

»We bepalen ons, *voor als nog*, bij het bejammeren [illegible]

dat het Gouvernement, of zelf niet overtuigd geweest is, of het hof van Rome niet overreed heeft omtrent de wenschelijkheid, ook in het belang der roomsch-catholieken, van uitstel.»

Het tijdstip is niet gelukkig gekozen.

Nochtans het berigt in *de Times* werd voor onjuist gehouden.

Intusschen, het was niet te vroeg, daaruit aanleiding te nemen tot het aanvankelijk zaaijen van wantrouwen en het opwekken van verdeeldheid.

«De gelijkheid der gezindheden wordt, waar Rome de «overmagt heeft, miskend; de geloofsvervolging tegen Evan«gelische Christenen is weder begonnen; het Ultramonta«nisme verbergt de bedoeling om de protestanten te verdelgen «niet meer; het herlevend Jesuitisme, door reactionaire «Gouvernementen ondersteund, is op de vernietiging van «godsdienstige en politieke vrijheden bedacht.»

Grondtrekken van een tafereel; dat, op zich zelf alreeds, indruk maken moest op de protestantsche bevolking en haar voorbereiden tot den gewenschten wederstand.

«In dergelijke omstandigheden was een nieuwe prikkel «ter verlevendiging der traditionele antipathien van eene «protestantsche natie voorwaar *overtollig*.»

Ook zonder de pausselijke allocutie was de spanning der gezindheden reeds bewerkt.

«Zij zou door deze roomsch-catholieke manifestatie worden «verhoogd.»

Maar toch, *het Gouvernement*, «ofschoon een organiseren «van de roomsche kerk, volgens de Grondwet, aan den «pausselijken stoel vergund is,» moest tot uitstel hebben overreed.

Tot uitstel?

Uitstel van eene grondwettige bepaling was dus oorbaar? Zou het niet op de lijst der grieven tegen het vorig Gouvernement zijn geplaatst?

Een lid der Redactie had zitting en stem in den Utrechtschen kerkeraad.

Wij lezen in *de Nederlander* (No. 1122):

«Er schijnt bij de *interpellatiën*, welke *de Grondwet* met zoo grooten ophef aangekondigd heeft, geen *periculum in morâ* te zijn geweest. Misschien, dat in de vergadering der Tweede Kamer, die op heden belegd is, met de reeks der belangrijke en men zou er bijkans mogen bijvoegen, pikante, vragen althans een begin zal worden gemaakt.

Wáár hebben wij interpellatiën «aangekondigd?» — Wáár is dit door ons geschied: «met zoo grooten ophef?»

Wij hebben niets anders gedaan, dan vier onderwerpen opgenoemd, «op welke, naar ons oordeel, de Natie het oog heeft gerigt en die de aandacht der Vertegenwoordiging behooren bezig te houden.»

Zelfs hebben wij er bijgevoegd, dat deze punten ons «van zoo algemeen belang» toeschenen, dat hier ministrieel of anti-ministrieel niet te pas kwam. De *Nederlander* schijnt te meenen: dat de belangstelling in deze punten alleen kan bestaan bij de oppositie, d. i. bij *de Constitutionele partij*.

Ofschoon het ons leed doet voor de «tegenovergestelde rigting» mogen we de eer, die *de Nederlander* aan onze vaderlandsche gevoelens toedraagt, niet afwijzen. Wij nemen haar volgaarne aan.

Buitenland.

FRANKRIJK.

Het dezer dagen door de Keizerin gegeven gecostumeerd bal, was zeer luisterrijk. De keizerin droeg een Grieksch Costuum en schitterde van edelgesteenten. De Keizer droeg den ligt geelen met wit gevoerden uniform, der guides van de Keizerin; het is een nieuw corps, dat 100 man sterk zal zijn. De voornaamste hovelingen hadden onderscheidene quadrilles gevormd; de eene voorstellende de goden uit de fabelleer, de andere uit Hongaren en Mousquetaires bestaande, enz. welke quadrilles achtereenvolgens dansen voor HH. MM. uitvoerden. Onder de opmerkelijkste costumen behoorde dat van den Maarschalk Magnan, gekleed als Bassonpierre, met de rotting, de eenmaal door Richelieu, en den degen, die eenmaal door Lodewijk XVI gedragen werd. De heer de Nieuwerkerke directeur der Musea, verscheen in de volle wapenrusting van Willem den Zwijger, wiens standbeeld hij, gelijk men weet vervaardigde. De Keizer heeft slechts eenmaal deel aan den dans genomen; hij walste met de prinses von Metternich.

Te Houdain, in het noordelijk departement is eene laag ijzererts ontdekt; reeds zijn 80 arbeiders aan de ontginning bezig.

Het plaatselijk bestuur van Metz heeft den wensch te kennen gegeven, in een bijzonder gehoor bij den Keizer te worden toegelaten, om Z. Keiz. M. de nuttigheid van eenen ijzeren weg te ontwikkelen, die de stad Metz in regtstreeksche betrekking zou stellen, met Belgie en Holland. Er is eene deputatie benoemd, om die zending van hoog gewigt te vervullen.

BELGIE.

Men weet, dat de Keizer der Franschen onlangs aan Koning Leopold een eigenhandigen brief heeft gezonden, waarbij het grootkruis der orde van het Legioen van Eer aan Z. K. H. den Hertog van Brabant werd gezonden. Koning Leopold heeft thans zijnen gezant te Parijs belast met het antwoord aan den Keizer over te brengen, en gelast Z. Keiz. M. aan te bieden het grootkruis der orde van Leopold.

PRUISSEN.

De jonge Prins Frederik Willem van Pruissen, vermoedelijk eenmaal de erfgenaam der Kroon, bevond zich den 12 dezer nog te Rome, maar zou eerlang die stad verlaten. Hij zocht nu den tijd in te winnen welke hij, door het langdurig ongunstig weder voor zijne wandelingen verloren had. Iederen morgen begaf hij zich vroegtijdig op weg, en bezocht de voornaamste merkwaardigheden; zoo beklom hij den 10 dezer, na een bezoek aan de Katacomben der Christenen van de tweede en derde eeuw te hebben afgelegd, de hooge grafzuil van Keizer Trajanus, om van daar het schilderachtig vergezigt over het Zuidelijk Rome en de omstreken te genieten. Gedurende het verblijf van den Prins in die wereldstad, heeft de Paus elken morgen, door zijnen Majordomo, naar diens welstand doen vernemen.

TURKIJE.

Behalve het telegrafisch berigt uit Petersburg, reeds gisteren medegedeeld, komen de laatste telegrafische tijdingen hierop neder: Te Weenen heeft men vernomen, dat bij Giurgewo het grootste gedeelte van het Turksche smaldeel van den Donau door de Russen is vernield en wel na eene kanonnade, die twaalf uren geduurd heeft. Giurgewo zelf heeft geene schade geleden. Uit Londen meldt men, dat het Lagerhuis in zijne zitting van 21 dezer, de voorgedragene begrooting van Marine heeft goedgekeurd. Bij die gelegenheid zijn langdurige debatten gevoerd, en heeft Lord Palmerston verklaard, dat Frankrijk en Engeland zich wapenen voor eene edele en grootmoedige zaak, tot verdediging van het regt tegen de barbaarschheid en van de regtvaardigheid tegen het geweld.

Zoover de telegrafische berigten. Uit Parijs schrijft men, dat de nota in den *Moniteur* verschenen, waarvan gisteren melding gemaakt is, de laatste hoop heeft ontnomen aan hen, die nog vertrouwden, dat het Oostersche vraagstuk op eene vredelievende wijs zou worden opgelost. Het artikel van den *Moniteur* is niets anders dan de oorlogsverklaring tusschen Rusland en de twee groote zeemogendheden. Zoo heeft de beurs van Parijs het opgevat, en de daling der prijzen van 2 francs op de 3 pcts. en de andere waarden in evenredigheid, leverde daarvan het bewijs op. De beurs van Londen heeft zich, hoezeer de prijzen ook daar gedaald zijn, beter gehouden. Men verzekert, dat het Fransche Regeringsblad vóór de bijeenkomst der Kamers, die op den 2den Maart a. s. bepaald is, geen ander manifest zal openbaar maken. In de boodschap, die alsdan aan de Kamers zal worden toegezonden, zal Napoleon III de bedoelingen zijner Regering in bijzonderheden blootleggen.

Men meldt, dat het antwoord van den Czaar, dat tot de opname der twee nota's in den *Moniteur* heeft geleid, zeer breedvoerig is, zeer duidelijk, wat betreft de hoofdzaak, de weigering, maar zeer gematigd, wat den vorm aangaat. Die vorm kan echter de weigering niet uitwisschen. Op die weigering komt het aan. Zij is de oorlog. De oorlog bestaat thans. Hoever zich de krijg zal uitstrekken, welke de gevolgen daarvan zijn zullen, valt moeijelijk te berekenen, zoolang de oorlog zich tot het Oosten, tot de Zwarte zee zal bepalen, zal hij slechts een zijdelingsche invloed op de betrekkingen der Europesche Staten uitoefenen. Tot hiertoe duidt niets aan, dat de krijg van het Oosten naar het overige deel van Europa zal over slaan. Het tegendeel is zelfs waarschijnlijk. Nu de hoop op het behoud van den vrede is verijdeld, moet men zich ook niet door een overdreven angst voor den oorlog laten wegslepen. Intusschen heeft het artikel van den *Moniteur* vooral de aandacht getrokken, voor zooveel betreft het daarin voorkomende, nopens de houding van Oostenrijk. Sommigen meenen daarin te zien eene soort van beleefde waarschuwing of uitnoodiging, aan die Mogendheid gerigt, om zich in den strijd, die een aanvang neemt, te verklaren. Het is niet te onderstellen, dat eene Regering zoodanige uitnoodiging bij een dagblad-artikel aan een ander bewind zou doen. Men beschouwt dat gedeelte van het artikel van den *Moniteur* dus eenvoudig als eene uitdrukking van het opregt vertrouwen der Fransche Regering in de onzijdigheid van Oostenrijk. In den gegeven staat van zaken ligt die onzijdigheid zoowel in de bedoelingen als in het belang van Oostenrijk. Wel is waar mogelijke gebeurtenissen kunnen de bedoelingen van die mogendheid doen veranderen. Het *Journal de Francfort* heeft dit teregt opgemerkt. Het kabinet van Weenen heeft, door te weigeren zich door een stellig verdrag te binden, dit zelf verklaard. Het is onmogelijk, den loop der gebeurtenissen te voorspellen. Al de gissingen over de toekomstige houding van Oostenrijk steunen dus op geen vasten grondslag. Men moet zich dus bepalen, zijn tegenwoordig standpunt aan te nemen, zijne stelling is op dit oogenblik ter goeder trouw, geene andere dan de onzijdigheid. Die onzijdigheid zou evenwel dat rijk zeer goed kunnen doen besluiten, om binnen kort Servie te bezetten. Geruchten dienaangaande zijn in omloop. Die bezetting zou een gevolg zijn, van de gisting, die in Servie heerscht, en die daar een opstand doet vreezen. Men mag het niet ontveinzen, dat die bezetting zelfs zeer waarschijnlijk wordt, omdat zij ten doel zou hebben een strijd, tusschen de drie partijen, die dat land verdeelen, (de Russische, de Turksche en de nationale partij) te voorkomen.

In Frankrijk en Engeland worden de krijgstoerustingen met den grootsten ijver en spoed voortgezet; de wapeningen en het vertrek der troepen duren onafgebroken voort. De Koningin van Engeland heeft eene proclamatie uitgevaardigd, houdende verbod van uitvoer uit Groot-Brittannie van wapenen, krijgsvoorraad, kruid en van al hetgeen voor land en zeemagt mogt kunnen worden gevorderd, daaronder ook begrepen de stoomwerktuigen. Te Parijs was het gerucht in omloop, dat de generaal Baraguey d'Hilliers, Fransch minister te Konstantinopel zou worden teruggeroepen. Waarschijnlijk heeft dat gerucht geen anderen grond, dan de bevestiging, door de verschillende laatst ontvangen brieven uit Konstantinopel, dat er tusschen de admiraals en de ministers van Frankrijk en Engeland eene soort van oogenblikkelijke oneenigheid was ontstaan. Ten gevolge der aftreding van den seraskier Mehemed-Ali verwachtte men, dat Redschid-pacha tot groot vizier zou worden benoemd. Zoolang die twee partijhoofden, de seraskier Mehemed-Ali en de minister van Buitenlandsche zaken Redschid-pacha, nagenoeg gelijke betrekkingen in den Raad bekleedden, heeft de Sultan, om tusschen hen het evenwigt te bewaren, een rijk, geacht, en vooral onschadelijk man tot groot-vizier moeten nemen, die niemand in den weg stond. Mustapha-pacha vereenigde die hoedanigheden in zich. Maar nu de staatkunde van Redschid-pacha zegeviert, bestaan dezelfde redenen niet meer, de gewigtigste betrekkingen van het Rijk te doen bekleeden door een man, die door zich zelf niet vertegenwoordigt den geest, welke thans in den Divan den boventoon houdt. Van daar, dat men dagelijks verwacht, dat Redschid-pacha tot groot-vizier zou worden verheven. Het berigt, dat Battoun door de Russische vloot zou zijn gebombardeerd, maar dat deze, na in haren aanval mislukt te zijn, zich teruggetrokken zou hebben, wordt niet alleen niet meer bevestigd, maar zelfs in de laatste brieven uit Konstantinopel niet verder vermeld.

In het Britsche Hoogerhuis heeft de graaf de Beaumont zijn voornemen aan den dag gelegd, om Vrijdag a. s. een voorstel te doen, daartoe strekkende, dat het Huis zou verklaren, dat het 't wenschelijk acht, dat er krachtdadige maatregelen zullen worden genomen, om de onregtvaardige overheersching van Rusland tegen te gaan, en dat de invloed van Engeland daartoe strekken zal, om de betrekkingen van de Porte met Europa op de grondslagen van eenen duurzamen vrede te herstellen, derwijze, dat het Ottomanische Rijk zijne hulpbronnen zal kunnen ontwikkelen, en den weg der administratieve hervormingen vrijelijk voortzetten.

In het Lagerhuis heeft sir E. Dearing aangekondigd dat hij bij de tweede lezing van de Hervormings-bill zal voorstellen, de behandeling daarvan als ontijdig, in den tegenwoordigen staat der buitenlandsche betrekkingen, uit te stellen. De heer Cobden heeft vervolgens gevraagd, of de regering voornemens was, de havens van Rusland te blokkeren. Lord John Russell heeft daarop ontkennend geantwoord. De heer Wilson heeft vervolgens te kennen gegeven, dat de proclamatie, waarbij de uitvoer van werktuigen wordt verboden, zich niet uitstrekt, dan tot de werktuigen, welke blijkbaar voor den vijand bestemd zijn. Lord Russell heeft bij deze gelegenheid bevestigd, dat er te Arva onder de Grieksche onderdanen van het Turksche rijk een opstand was uitgebarsten. Bij het vertrek van den post werd de beraadslaging over het Oostersche vraagstuk in het Lagerhuis voortgezet. De heer Cobden voerde daarover het woord.

— Bijzondere brieven uit Parijs houden in, dat het manifest, dat men den 2 Maart a. s. van den keizer der Franschen verwacht, zou bevatten ... «De oorlog, — maar geene omwentelingen, geene veroveringen.» Men wilde weten, dat de Keizer van Oostenrijk, nog eene laatste poging bij den Czaar gedaan, en hem een eigenhandigen brief geschreven had. Er bestond niet de minste hoop, dat die poging beter uitslag zal hebben, dan de tot hiertoe aangewende; maar men geloofde, dat, zoodra het antwoord van den Czaar zou zijn ontvangen, Oostenrijk eene meer stellige houding in de oostersche aangelegenheden zou nemen. Dat men dit hier wenscht en met belangstelling te gemoet ziet, blijkt uit de nota van den *Moniteur*. Frankrijk en Engeland vleijen zich, dat zij aan hunne zijde zullen vinden Piemont, Toscanen, de beide sicilien, Spanje en Portugal. De Fransche en Engelsche admiraals zouden een bal van den generaal J. Hilliers te Konstantinopel niet hebben bijgewoond. Turkije dringt met alle kracht op het spoedig zenden van het hulpcorps aan. Het is nog onzeker, wie het bevel over het expeditionaire leger voeren zal. De Minister van Oorlog, de Maarschalk de St. Arnaud, schijnt wegens den ongunstigen staat zijner gezondheid, daarvoor niet in aanmerking te komen.

— Bijzondere berigten uit Weenen deelen mede, dat de opstand in de provincie Arta ten voordeele der Grieksche kerk zich al meer en meer uitbreidde. Het getal der opstandelingen wordt reeds op 3000 geschat. Zij zijn op weg naar Janina, waar hun getal tot 6000 zal aangroeijen. Zij ontvangen, vooral van Griekenland, groote ondersteuning. Hunne rangen worden versterkt door Grieksche officieren, die in der tijd aan den krijg voor de onafhankelijkheid hebben deel genomen. Gelijke bewegingen hebben te Epirus en te Thessalius plaats. Ook spreekt men van groote gisting die op de Ionische eilanden zou worden opgemerkt. Daaruit blijkt, waarheen de godsdienstijver, eens opgewekt, kan leiden, wanneer die werkelijk mogt ontvlammen. Een korps der Oostenrijksche troepen, bestemd om het observatie-leger aan de zuidelijke grenzen uit te maken, heeft zich onder bevel van generaal graaf Paar, in beweging gesteld.

— Uit Petersburg schrijft men, dat de kapitein ... Tsébrikoff II benoemd is tot schout-bij-nacht, en hem de taak is opgedragen, om de depot-compagnien van de vloot in de Oostzee zamen te stellen en te besturen. Bij ... velschrift, houdende bevorderingen bij de marine, ... de wapening bevolen van 12 fregatten en korvetten ... worden de officieren benoemd, die het bevel over ... oorlogsschepen zullen voeren. De Russische vloot ... Oostzee, wordt welligt tot het einde van de maand ... door het ijs in hare bewegingen gestremd. En daar ... grootste gedeelte der zeeheden, die tot bedoelde vloot ... ren voor de vloot van de Zwarte zee in dienst gesteld ... zoo wordt bij Keizerlijke dagorder de reorganisatie ... het scheepsvolk voor de vloot in de Oost-zee bevolen.

— Den 20sten dezer heeft prins Albert, ... van den hertog van Cambridge, te Londen eene ... revue gehouden over de troepen, die van daar ...

hampton vertrekken. Zoodra de krijgslieden daar ter plaatse zouden aankomen, zouden zij onder de bevelen van den generaal Simpson gesteld worden. Aan de officieren is bevolen, dat zij hunne bedienden als soldaten naar het Oosten moeten mede nemen. Al de transportschepen liggen reeds in de haven van Southampton gereed. Eene groote menigte bezocht onophoudelijk de werven aldaar, om de toebereidselen te beschouwen.

Het half-officiele Parijsche dagblad *le Pays* behelst een artikel, naar aanleiding van de bekende nota's van den *Moniteur*. De toestand, zegt het, is nu aangewezen; het laatste beroep, ten voordeele van den vrede gedaan werd niet verhoord. Rusland wil den oorlog. Wel nu, dat het lot zich verwezenlijke en dat, zooals John Russell zoo welsprekend in het Lagerhuis heeft gezegd, dat God het goede regt bescherme.» Na zoo eene hoogmoedige weigering op een der meest loyale voorstellen, is geene aarzeling meer mogelijk. De gematigdheid heeft al hare vredelievende pogingen uitgeput. Het geduld is door al de vertragingen ten einde. Voor het oog van de geheele wereld, staat het vast, dat de Czaar voor geen gevoel van bevrediging vatbaar is. Door een blinden hartstogt medegesleept, wil hij tot het einde, zijne vermetele ontwerpen ten uitvoer leggen. Het zij zoo. Hij zal Frankrijk en Engeland op zijne schreden ontmoeten, meer vereenigd dan ooit, om eensgezind te werk te gaan, gelijk zij dit gedurende de onderhandelingen getoond hebben. Het is onmogelijk, dat niet vroeg of laat, de andere groote staten van Europa tegen hem zullen opkomen. De Duitsche mogendheden, kunnen wel eerst eene strikte onzijdigheid wenschen in acht te nemen. Maar zullen de gebeurtenissen, de verschillende wendingen van den onvermijdelijken strijd, de besluiten niet doen veranderen, naarmate de toestanden zich wijzigen. In allen gevalle, Europa is thans, wat de beginselen betreft, in twee, duidelijk omschreven kampen verdeeld. Men kan wel aarzelen, om werkdadig partij te trekken, maar niet om het regt van Turkije en het onregt van Rusland te erkennen. En zelfs de meest besluiteloozen zullen, door den drang der omstandigheden, weldra verpligt zijn, zich luide te verklaren. Maar wat daarvan ook zij, daar de pligt en de waardigheid Frankrijk en Engeland den strijd opleggen, zullen zij gehoorzamen aan het gevolg van eenen toestand, dien zij niet hebben doen geboren worden. Zij zullen gereed zijn, om wederstand het hoofd te bieden, zooals zij gereed stonden, om den vrede te doen, dan vastberaden den weg te betreden, waarop zij tegen haren zin zijn gebragt. Hoe meer hunne vereenigde handelingen snel en krachtig zullen werken, hoe meer de openbare meening haar zal ondersteunen en de groote belangen, die in deze zaak betrokken zijn, zullen worden gerust gesteld.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

Het aangeboden wetsontwerp tot verhooging van het Xde hoofdstuk debegrooting van Staats-uitgaven (*Dep. van Oorlog*) voor het dienstjaar 1854, strekt om het te verhoogen met de som van (*f* 1,045,270), en alzoo te brengen op een bedrag van (*f* 11,445,270).

Het zou onverklaarbaar en onverantwoordelijk wezen, zegt de Mem. van Toelichting, indien men in den tusschentijd van het aannemen der begrooting en de sedert voorgevallen gebeurtenissen, niet over de middelen van 's Rijks defensie had nagedacht, en indien men niet tot de overtuiging was gekomen, dat, zonder nog tot eenige buitengewone maatregelen over te gaan, welke alleen door een dreigend oorlogsgevaar zouden kunnen worden gewettigd, het noodig zal zijn, dat men den toestand van het leger, zoo als het thans te zamen is gesteld, verbetere.

Daarvoor komt het eerst in aanmerking eene versterking van onder-officieren en korporaals bij het wapen der infanterie, door het aanvullen van het kader van iedere compagnie tot zes sergeanten en acht korporaals.

Die uitbreiding zal tevens in de gevolgen nuttig wezen voor eene eventuele betere zamenstelling der schutterijen en voor de belangen van het koloniale leger; want naar mate het getal onderofficieren en korporaals, hetwelk gevormd wordt, grooter is, naar die mate vermeerdert ook het uitzigt op een beter onderofficiers-personeel bij de genoemde instellingen.

Het langer en beter oefenen van de milicienen der infanterie, van de ligting welke dit jaar onder de wapens komt, is mede allernoodzakelijks voor die verbetering.

Een tijdvak van drie maanden is daarvoor te kort, en en daarvoor zijn, de zaak ernstig betracht, niet minder dan twaalf maanden noodig, welk tijdvak de Grondwet volgens de 2de zinsnede van art. 183, voor eerste oefening heeft toegestaan. Tot het langer in dienst houden is dan ook besloten.

Ook het instructie-bataillon moet in verhouding worden gebragt met de vermeerderde behoefte aan onder-oficieren en korporaals, ten welken einde aan de compagnien en aan den staf van dat corps eene ruimere zamenstelling zal worden gegeven.

Bij de cavalerie zal het corps jagers te paard almede eene verbeterde organisatie bekomen en op drie veld-escadrons en een depôt-escadron worden gebragt. Dit zal eene vermeerdering van 113 paarden vorderen.

Op den staat van berekeningen, bij het wets ontwerp gevoegd, zal men tevens eene verhooging aantreffen van de 30ste en de 36ste artikelen der begrooting, *kosten voor het magazijn van kleeding, uitrusting, hospitaal-fournituren en kampements-effecten*, mitsgaders *kosten vallende op het kamperen van troepen*. Deze verhooging zal in zeker opzigt geene adstructie behoeven, vermits, zoo men het leger in een goeden staat van geoefendheid wil brengen, het van zelf spreekt, dat men het daartoe ook op eene grootere schaal zal behooren zamen te trekken, dan ten verleden jare het geval was.

De verhooging van het 19de artikel, *scheeps- en wagenvrachten* enz., is noodig tot het voortzetten der regeling van het armement der vestingen op vaste grondslagen, waarmede men begonnen is, en waardoor elke vesting hare eigenaardige uitrusting zal bekomen.

Eindelijk heeft men nu ook de uitgaven begroot, die een gevolg zijn der verhoogde prijzen, welke de aanbesteding van het brood en de fourragies over dit jaar, naar aanleiding van de duurte dezer behoeften, boven de gewone berekening heeft te weeg gebragt.

's Gravenhage, 22 Februarij.

Z. M. heeft J. C. Beeler, op zijn daartoe gedaan verzoek, eervol ontslagen uit zijne betrekking van griffier bij het kantongeregt te Onderdendam.

Z. M. heeft benoemd tot substituut-griffier bij de arrondissements-regtbank te Amsterdam, Mr. N. Muntendam, advocaat aldaar.

Z. M. heeft goedgevonden, den apotheker der 1e klasse P. Hoezoo, dienstdoende bij de Koninklijke Academie voor de Zee- en Landmagt, ingevolge zijne aanvrage, op pensioen te stellen, en het bedrag te bepalen op *f* 900.

Z. M. heeft benoemd bij de geneeskundige dienst der landmagt in West-Indie, tot apotheker van de 3de klasse den heer A. Andriessen.

Het Staatsblad n°. 12 bevat het Koninklijk besluit van 14 Februarij jl. waarbij het besluit van 30 Augustus 1853, door hetwelk de uiterlijke vorm werd vastgesteld der muntbiljetten, in zooverre gewijzigd wordt, dat de stukken van vijftig gulden, aan de achterzijde, even als die van tien gulden, van den overdruk in het blaauw zullen worden voorzien; zullende daarentegen op de biljetten van vijftig gulden de inhoud in het rood worden gedrukt, uitgezonderd alleen de tot den plaatdruk van den kunstrand behoorende woorden: »wettig betaalmiddel» en »koningrijk der Nederlanden.»

Het Staatsblad n°. 13 bevat het Koninklijk Besluit van 16 Februarij, houdende aanvulling van art. 17 van het algemeen reglement voor de Kamers van Koophandel en Fabrieken, welk artikel alsnu alsdus zal luiden: »Elke kamer stelt haar reglement van orde vast. Dat reglement en de later daarin te brengen aanvullingen of wijzigingen behoeven, alvorens te worden ingevoerd, de goedkeuring van den gemeenteraad. Bij weigering van den gemeenteraad, kan de kamer de goedkeuring van Gedeputeerde Staten, en indien ook deze haar weigeren, des Konings goedkeuring vragen.»

* Z. M. de Koning zal morgen, Donderdag, een groot bal geven.

* De soirée-dansante gisteren avond door zijne Z. Exc. den baron Doblhoff, Minister van Z. M. den keizer van Oostenrijk bij het Nederl. Hof gegeven, was buitengewoon luisterrijk. De leden van het corps diplomatique, de Ministers en vele andere aanzienlijken woonden deze soirée bij.

* In de residentie is aangekomen en aan het *Hotel de l'Europe* afgestapt de heer Mr. A. J. Borret, Staatsraad-commissaris des konings in de provincie Noordbrabant.

* De kiezersvereeniging *Nederland en Oranje* heeft tot haren kandidaat voor lid van den gemeenteraad gekozen, de heer Mr. A. M. Hartman.

Volgens de *Nederlander* hebben de adressanten, die tegen het beroep van Ds. Meijboom bezwaren hadden ingebragt bij het klassikaal bestuur, aan den president van dat bestuur kennis gegeven, dat zij van de door dat collegie gegeven uitspraak in hooger beroep komen bij het provinciaal kerkbestuur van Noordholland.

De *Arnhemsche Courant* zegt, dat Jhr. R. L. van Andringa de Kempenaer door Keizer Napoleon benoemd is tot Kapitein over eene Compagnie étrangers, die eerlang naar Turkije zal vertrekken.

In de buitengewone vergadering der Prov. Staten van Noordholland, op den 21 dezer te Haarlem gehouden, is beraadslaagd over de verordeningen tot regeling van het toezigt der Prov. en Ged. Staten op de waterschappen. Verscheidene amendementen zijn achtervolgens goedgekeurd en het geheele ontwerp met 39 tegen 19 stemmen aangenomen.

Door den heer Sonnaville c. s. te Alkmaar, zijn bezwaren ingebragt tegen de grensscheiding van den polder Noord-Scharwoude, waarover in eene volgende zitting zal worden beraadslaagd; daarna is de vergadering gescheiden.

Het gemeentebestuur van Deventer heeft kennisgeving van het ministerie ontvangen, dat besloten is, aldaar een telegraaf-bureau op te rigten en dat dit waarschijnlijk nog in den loop van dit jaar bezet zal worden.

Volgens een particulier schrijven van Alexandrie, dd. 20 Januarij, was de opperbevelhebber van het leger in Nederlandsch Indie, de luit.-generaal ridder de Stuers, met zijn gevolg aldaar in den besten welstand aangekomen.

Leijden, 21 Febr. De Arrond. Regtbank alhier heeft, naar men verneemt, op de lijst van aanbeveling voor de vacature van Kantonregter te Noordwijk geplaatst, de heeren: mr. C. G. Luzac, griffier bij het kantongeregt te Noordwijk, mr. H. W. de Graaf, griffier bij het kantongeregt te Woerden en mr. H. A. Neeb, advocaat alhier.

(*L. C.*)

Amerongen 21 Februarij. Gisteren avond sprak Dr. Mulder, na vooraf het behandelde in de voorgaande bijeenkomst kortelijk te hebben doorgeloopen, daarbij nogmaal eenige middelen aan de hand gevende om vervalschte van onvervalsche mest te kunnen onderscheiden, over de plantaardige bemesting, waartoe Spr. bragt:

1°. Alle planten, welke gezaaid en ondergeploegd worden genaamd groene bemesting.

2°. Alle planten welke niet gezaaid, maar van hare standplaats verwijderd, op het land gebragt en daarna ondergeploegd worden.

3°. Alle afval van planten welke men op het land brengt.

De verschillende plantaardige strooimiddelen werden vrij uitvoerig door den Heer M. besproken, als vermeerderende zij niet alleen de hoeveelheid, maar door hunne bemestende bestanddeelen ook de kracht der mest. Bij het einde zijner rede, herinnerde Spr. de aanwezigen aan de tegen den 6den Maart aanstaande, alhier te houden, Algemeene vergadering, om nader te beraadslagen over de belangen der op te rigten Maatschappij ter bevordering der Tabakscultuur, dat door het vrij talrijk opgekomen publiek met de duidelijkste blijken van belangstelling werd beantwoord.

Zutphen 21 Febr. In de openbare Vergadering van den Gemeenteraad van gisteren, werd mededeeling gedaan eener missive van Z. E. den Heer Minister van Oorlog, houdende kennisgeving dat het alsnu vast bepaald was, dat tegen 1. Mei e. k. op hier zullen worden gedirigeerd, om garnizoen te houden, twee escadrons dragonders benevens de staf in dépot.

Bij dezelfde gelegenheid werd een besluit voorgelezen betrekkelijk de vestiging van een bureau van den Rijkstelegraaph te dezer stede; zullende dat bureau in de van stadswege daarvoor bestemde localiteit worden daargesteld; echter zal men vóór het aanstaande najaar niet in de gelegenheid zijn, een telegraphist voor dit kantoor te kunnen aanwijzen.

— Gister avond had hier een vreesselijk onheil plaats. Een oud en gebrekkelijk man had het ongeluk overreden te worden door het rijtuig van den Heer D. T. v. S. Hij geraakte midden tusschen de paarden, waarna de wielen hem over de borst reden. Eenige oogenblikken later gaf hij den geest.

— Op het onverwachtst, nadat gister morgen de brug weêr gelegd was, heeft men dezelve heden nacht weer moeten afnemen. Het is nu echter te hopen, dat het afkomend ijs niet veel sterkte hebbe, wijl de schepen welke gister buiten de haven gebragt zijn, geen tijd hebben gehad, daarin terug te keeren en derhalve alsnu aan den vollen ijsgang zijn blootgesteld. Een beurtschip in lossing liggende onder de Kraan, heeft men de Schipbrug ook niet zoo vrij als anders kunnen bergen.

— Wij vernemen, dat Mgr. Zwijsen, Aartsbisschop van Utrecht binnen korten tijd hier wordt verwacht, om het H. Vormsel toe te dienen. Sedert 1845 heeft die toediening hier geen plaats gehad.

Rozendaal 20 Febr. Voor eenige dagen zijn de Theologanten en andere geestelijken in het R. C. Seminarie te Hoeven terug gekeerd daar de aldaar geheerscht hebbende tijphus geheel geweken is.

— Ten gevolge der laatste stormen en hevige winden is een groot gedeelte der stad Bergen-op-Zoom onder gevloeid daar te Tholen het toppunt der zeer hooge dijken en wallen door den vloed werd bereikt. Men zegt dat de onweders, welke in deze omstreken gewoed hebben, den molen te Zwaluwe hebben getroffen en dezen tot den grond hebben doen afbranden.

Groningen. 20 Februarij. De nieuwbenoemde tweede commissaris van politie, de heer E. J. Muller, heeft Vrijdag l.l. voor de arrondissements-regtbank alhier den eed afgelegd, en zijne nieuwe functiën heden morgen aanvaard.

— Men verneemt dat de commissie benoemd uit de leden van het zeemans collegie de Groninger Eendragt, om jongelingen uit den handwerksstand tot de zeevaart op te leiden, voorshands goed in haar voornemen slaagt, daar zij reeds zeven zoodanige jongelingen heeft uitgerust en geplaatst.

— Door den schipper Roozenboom is heden alhier eene lading gazpijpen aangebragt en per Utrechtsche [illegible] eene partij gegoten lantaarnpalen, beide voor de [illegible] te rigten gasfabrijk.

— In de nachten van Vrijdag en Zaturdag [illegible] alhier van tijd tot tijd weder hevige stormen, [illegible] hagel, regen en sneeuw; des Vrijdags avonds omstreeks half tien uur nam men een zwaren bliksem en donderslag waar; in den volgenden nacht [illegible] het onophoudelijk en stuwde het water [illegible] dat de peilschaal te [illegible] boven volzee met open sluizen [illegible] eene waterhoogte die zelden, wordt waargenomen [illegible] Garnwerd teekende de peilschaal te dienzelfden tijde netto 2 Nederl. ellen.

De [illegible] dezer stad liepen gedeeltelijk onder water; doch hoewel de aldaar wonende ingezetenen werden opgewekt om te dammen, zijn zij gelukkig verschoond gebleven van een bezoek van het water binnen hunne woningen, daar bij het open blijven der sluizen, het water een vrijen doortogt had. Gister had men hier slechts zes palm water boven peil.

(*G. C.*)

Ingezonden Stukken.

De Conversiewet. Memorie van Toelichting.

Nederland begint groot te worden; «de finantiële toestand, wel verre van ongunstiger te worden, is steeds meer en meer verbeterende!»

In dat gezegend land kon men in Dec. ll., aan dwalende staathuishoudkundigen de les hooren geven, dat het accijnsstelsel eene wijze belastingheffing was, waarvan de voordeelen, de nadeelen overtreffen: dat deze accijncen, wel verre van de oorzaak te zijn, dat de op deze wijze belaste eerste levensbehoeften, daardoor duurder worden, veeleer die levensbehoeften goedkoop doen blijven. Dit werd voorts ten krachtigste bewezen door de prijsverhooging van een artikel, *na dat* de accijns daarop was afgeschaft; zoodat men welligt geen beteren waarborg tegen duurder worden van vleesch en brood vinden kon, dan de accijnsen.

Wij veroorloven ons, ter loops, aan te merken, dat de ondervinding der laatste twee maanden, onbescheiden genoeg geweest is, om eenigzins anders te leeren. Alle landen roemden reeds in December ll., eenige onvoorzigtigen reeds vroeger, de gunstige finantiële resultaten van 1853.

Niet zoo in Nederland. In dat gezegend land worden dwalende staathuishoudkundigen beter ingelicht. Wel verre dat er nu overschot zoude zijn, waardoor men tot verligting van den druk op minder gegoede klassen rustende, kon overgaan, werd er officieel verzekerd dat er bij aanneming van het voorstel der 9 leden een te kort, een vrij aanzienlijk te kort, te dekken was, of zoude zijn. Met opregte Nederlandsche voorzigtigheid, heeft men tot in Februarij gewacht, om aan die ter neder geslagene, hunne dwaling betreurende, staathuishoudkundigen mede te deelen, dat er een overschot is van ongeveer vijf millioenen.

Ten gevolge van het zich in het Oosten te zamentrekkend onweder bereiden zich alle volken tot zware opofferingen voor. Die landen, welke nog eenig crediet hebben, trachten in nieuwe leeningen de middelen te vinden, zich te wapenen tot den strijd; en zij die niet onbeschaamd genoeg zijn, of niet in staat zijn om meer te leenen, zoeken zich door het gedwongen cours geven aan papieren geld te redden.

Niet alzoo in Nederland. «De middelen voor het jaar «1854 belooven eene ruime dekking van al de reeds toe«gestane uitgaven, ook van die, welke de voorzigtigheid «gebiedt, dat tot instandhouding (?) van het leger worden «aangenomen, evenzeer als tot verhooging van eenige hoofd«stukken der begrooting, ten gevolge der vermeerdering van «prijzen en arbeidsloonen.» Luide juichtoonen moeten door elk regtgeaard Nederlander, vleeschetend of niet, worden aangeheven, nu de minister van financien het in December ll. gevreesde te kort over 1853 in een overschot, een te veel, van circa vijf millioen heeft veranderd en verbeterd.

Wel verre van eene nieuwe leening, verblijdt men ons met een voorstel tot rente- en schulddelging, hetgeen het nu onlangs in Engeland mislukte conversie-plan, verre achter zich latende, het land waardig is, waarin Bamberg kort geleden zijn vijftigjarig jubilé vierde.

Beschouwen wij de voorgestelde conversiewet echter nader, dan moeten wij bekennen, dat, zal zij kunnen slagen, de voorsteller niet alleen alle die hoedanigheden bezitten moet, die vertrouwen inboezemen; maar dan moet ook aan hem eene magt over de toekomst zijn gegeven, die wij nimmer aan eenig mensch zagen toegekend. Wij vreezen dus voor de uitvoerbaarheid der wet, niettegenstaande de bondgenooten, de om hunne, aan roekelooze weldadigheid grenzende edelmoedigheid, bekende, schuldeischers van den staat, die men te regt niet mag bloot stellen aan het gevaar, om «in de openbare discussie kort voor de uitvoering» in hunne edele gevoelens en edelmoedige voornemens geschokt te worden.

Daarom moet de Regering «aan zich behouden de bepaling van de wijze hoe en de voorwaarden, waarop zij dit nieuwe fonds tegen bestaande schuld zal uitwisselen; «ontijdige bekendheid daarvan zou de goede uitvoering, zoo al niet geheel beletten, althans zeer belemmeren.» Wij kunnen niet zeggen, dat dit juist voor de zaak pleit en zouden bijna vreezen, dat aan de schuldeischers van den Staat, een even heerlijk alternatief wordt voorbereid, als bij eene vroegere wet van Liefde, Behoud en Redding!

Deze wet is echter «billijk, omdat men vooral aan die houders, wier trouwhartige medewerking den Staat in moeijelijke oogenblikken, met terzijdestelling van alle eigenbelang is te hulp gekomen,» de gelegenheid moet geven om deelhebbers te kunnen zijn van een fonds, aan hetwelk eene integrale aflossing wordt toegezegd.

Wij begrijpen niet, hoe het geven van die schoone billijke gelegenheid, het billijke van de wet zelve bewijst. Wij vinden het echter betreurenswaardig onbillijk, dat men die trouwhartige, alle eigenbelang ter zijde stellende, medewerkers, tot deelneming in eene loterij in de gelegenheid stelt. Is dat niet een in verzoeking brengen van die, door alle verhevene deugden schitterende schuldeischers van den Staat? Wij willen nimmer gelooven, dat zij zulk een uitlokkend vooruitzigt behoeven; en wij vreezen veeleer, dat zij door de onzedelijkheid der daaraan verbondene loterij zullen terugschikken voor de deelneming aan eene conversie welke hun tevens het voorregt geeft, zich «voor eene nadere «verlaging van hunne inkomsten gewaarborgd te zien.»

Waarom dit laatste, bij «alle eigenbelang ter zijde stellenden» een voorregt zijn kan, zien wij niet in.

Maar ook voor u allen, die met hongerige blikken staardet op de beraadslagingen in December, die over uw al of niet vleescheten beslisten: ook voor u is er veel bemoedigends in den toestand, veel schoons in het vooruitzigt, alhoewel dat vooruitzigt eenigzins meer verwijderd is, dan het gewaarborgd worden van de rente op de schuldbrieven van den Staat, hetgeen gij zeker met veel belangstelling zult vernemen, ofschoon gij u, met ons, op dat punt tamelijk gerust gevoeldet.

Waagt het niet, gij hongerenden, die geene van de goede eigenschappen van de schuldeischers van den Staat bezit; waagt het niet, gij, die nimmer den Staat in moeijelijke oogenblikken, met terzijdestelling van alle eigenbelang, zoo als die schuldeischers, zijt te hulp gekomen; waagt het niet, gij, die door het ondersteunen van een roekeloos, onbezonnen voorstel tot afschaffing eener accijnsbelasting, bij aanneming waarvan een aanzienlijk te kort zoude ontstaan, het vaderland in December ll. op den rand des afgronds bragt; waagt het niet, de oplossing te beproeven van het raadsel, hoe of dat te kort in weinige dagen in een overschot is veranderd! Gelooft niet dat het onmogelijk is, dat er eenige tonnen gouds te kort kwamen, om u te ontlasten en er nu eenige millioenen over zijn, waarmede men eene conversie beproeven zal. Voedt u niet met de hoop op: «voorstellen tot vermindering van «belastingen, die op de eerste levensbehoeften en op handel «en scheepvaart drukken; alsmede een voorstel tot verbetering «der personele belasting, in het belang van den minderen «middenstand!»

Maar zoo gij halsstarrig genoeg zijt, te beweren, dat het voorstel der negen leden nu *voor* moest gaan en door moest gaan, dan stemmen wij u dit toe, vooral omdat wij hopen en gelooven, dat de afschaffing van den accijns wenschelijk en mogelijk was; de voorgestelde conversie niet wenschelijk, niet mogelijk is.

De maatregel toch, kan niet gezegd worden al te zeer te zijn toegelicht; maar in het halfduister, waarin men ons zegt dat het ons belang is en dat wij tevreden moeten zijn, hem te zien, heeft hij voor ons zeer weinig aantrekkelijks. Wij zien zeer wel de wenschelijkheid in, dat de Staat, tegen het uitgeven van een hooger kapitaal schuld dan wordt ingetrokken verzekerd zij; maar wij zien niet in, hoe hij, in dit geval daartegen verzekerd is, ja hoe hij, wanneer het hier gevorderd wordende vertrouwen geschonken wordt, daartegen ooit verzekerd worden kan. Daarom gelooven wij niet te mogen aanraden dat vertrouwen te geven bij eene financiële operatie, waarvan de som zóó groot is, dat het grootste bijzondere vermogen geen voldoenden borg kan opleveren. De gemaakte fouten, in berekening als anderzins, het is immers mogelijk ze te maken, men denke aan het te kort in December, zullen met niets anders, ja kunnen met niets anders worden betaald dan met een: *wij hebben gedwaald!*

Wij moeten aan de fondsenhouders, de trouwhartige medewerkers, voor alsnog overlaten, de conversie uit een financiëel oogpunt te beoordeelen.

Wij zouden gaarne door hen het fijne van de zaak eens zien aangetoond, en wij geven hun de plegtige verzekering, dat wij om geene plaats vooraan onder de deelnemers zullen dringen. Mogt men ons verwijten, dat wij een maatregel afkeuren, dien wij niet volkomen begrijpen, dan bekennen wij, dat zulks gedeeltelijk waar is, en niet zonder voorbeeld is in onze geschiedenis: men denke aan April en December 1853.

De ondervinding, die treurige leermeesteres heeft ons evenmin geleerd, dat tweemaal twee vier en een achtste is, als zij ons de edele fondsenhouders heeft doen ontmoeten, die alle eigenbelang ter zijde stellen. Sints April gelooven wij daaraan, over het geheel, minder dan ooit. Ook zijn wij evenmin op de kennismaking gesteld met menschen, die ons, en zich en ons beiden, verrijken, zonder ons te zeggen hoe, als op de kennismaking met hen, die alle eigenbelang ter zijde stellen. Wij kunnen hen niet begrijpen en daarom niet vertrouwen, evenmin als wij de conversie-wet begrijpen of vertrouwen kunnen.

Wij gelooven ook niet, dat er zich te veel trouwhartige medewerkers zullen opdringen; die heeren zijn niet altijd ontbloot van verstand, en willen nu en dan wel eens zien, vóór zij koopen. Eene herhaling van bedreigingen, bij het aangaan van 3 pCts. leeningen, vroeger gedaan, zouden wij als ondoelmatig, onedel, onverantwoordelijk, veroordeelen.

Voorloopig bekennen wij, de wet nog niet in hare geheele schoonheid te kunnen waarderen; zoo wij er later meer van begrijpen, komen wij er op terug.

Zoo als zij daar voor ons ligt, verwijzen wij onzen lezers naar de geschiedenis: zie Mississippi leening, Zuidzee zeepbel, of naar het nog zoo lang niet geleden, gestorvene Sinking fund van Pitt. Wij verzoeken ze echter niet te verwarren met de vele voorstellen van beroemde Nederlandsche rekenaars, omtrent wier bij herhaling voorkomende plannen tot schulddelging, men steeds, en wij gelooven teregt, overgaat tot de orde van den dag. Mogt onze nakomelingschap de vereeuwiging der rente minder aangenaam vinden, dat gaat ons niet aan; Nederland gaat zoo hard vooruit, dat wij haar eene schoone erfenis voorbereiden.

Wij eindigen met de vraag: of deze zoo duistere of liever zoo ingewikkelde, zoo boven onze bevatting liggende maatregel, ook misschien een casse tête is; en of het voorstel ook misschien de missie heeft, om ons van alle vleesch en brood-quaestien af te trekken en ons in den gewenschten toestand te brengen om *verrast* te worden door: «voor«stellen tot vermindering van belastingen, die op de eerste «levensbehoeften en op handel en scheepvaart drukken, «alsmede een voorstel tot verbetering der personele belas«ting in het belang van den minderen middenstand?»

Het zij zoo. V. en B.

Correspondentie.

Het artikel over de «afgescheidene Isr. gemee[nte] Steenwijk» behoort in onze courant niet te huis.

Het stukje «*Hoorn 20 Febr. Let wel!*» kan nie[t] dan als advertentie en tegen betaling der kosten, ge[plaatst] worden.

Advertentiën.

222ste Nederlandsche Staats-Loteri[j].
7e LIJST. 5e KLASSE.
Uitgekomene hooge prijzen:

No. 13903 *f* 1000.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 22 Februarij 1854.

Nederland.	Pct.		Rusland.	Pct.	
Ned. W. Schuld.	$2\frac{1}{2}$	$57\frac{7}{8}$ 8 $\frac{7}{8}$	*Hope* 1798/1816	5	$99\frac{3}{8}$ [...]
Dito Certificat. .	3	$70\frac{3}{4}$	Dito 1828/1829	5	$98\frac{7}{8}$ 99 [...]
Dito Dito . .	4	$87\frac{1}{8}$ $\frac{1}{4}$	Cert. 1831/1838	5	
O. I. Leening. .	4	$86\frac{3}{4}$	Dito Dito	$4\frac{1}{2}$	$85\frac{1}{2}$
Amort. Syndic.	$3\frac{1}{2}$		Dito *Hope* . . .	4	
Hand.-Maats. .	$4\frac{1}{2}$		Dito *Stieglitz* .	4	$78\frac{1}{2}$
Belgie.			Dito dito 5e Ser.	4	
Certificaten. . .	$2\frac{1}{2}$		Inschr. Assig. .	6	
D° *Rothschild* .	$2\frac{1}{2}$	$45\frac{1}{16}$	Certific. dito. .	6	
Frankrijk.					
Obligatiën . . .	3		**Polen.**		
Spanje.					
Nieuwe	1	$18\frac{9}{16}$ $\frac{7}{16}$ $\frac{3}{8}$	Obligatiën . . .	4	$69\frac{1}{2}$
Dito Buitenl. .	3	$38\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$	**Oostenrijk.**		
D° Binnenl. 6/m.	3	$34\frac{3}{8}$ $\frac{5}{8}$ $\frac{1}{2}$			
Bew. Sp. Com.		$4\frac{1}{16}$	Metalliek . . .	5	$62\frac{1}{8}$ [...]
Amort. Schuld.			Dito bet. Amst.	5	$79\frac{1}{2}$ [...]
Portugal.			Dito letter B. .	5	$79\frac{1}{2}$ 8[...]
Londen nieuwe.	5	$33\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$	Dito 1847 . . .	$2\frac{1}{2}$	$83\frac{1}{2}$ [...]
Dito uitgest . .	4		Dito 1851/1852	$2\frac{1}{2}$	$83\frac{1}{2}$ [...]

Philad. Bankactien $3\frac{5}{8}$; Mexic. te Londen 3 pct. [...] $\frac{5}{8}$, $\frac{5}{8}$; dito Onb. $23\frac{3}{8}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{5}{8}$; Gren. te Lond. p. s. 10[...] pct. $17\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$; dito Onb. $6\frac{7}{16}$, $\frac{1}{2}$; Peru $4\frac{1}{2}$ pct. $61\frac{3}{4}$, 62[...]

Bij tamelijk veel handel in Hollandsche, Russische, O[ostenrijksche], Spaansche en Portugeesche fondsen, was de [...] heden over het algemeen zeer gunstig.

FRANKFORT, Dingsdag 21 Febr. 5 pct. Metal[...] 3 pct. Spanje binn. $34\frac{3}{8}$; 1 pct. dito $18\frac{3}{16}$.

LONDEN, Dingsdag 21 Februarij. Consols op tij[d] $90\frac{3}{4}$; Mexico N. 3 pct. $24\frac{1}{4}$, $24\frac{3}{8}$; Peru N. $4\frac{1}{2}$ p[ct.] 65; Gren. Uitg. $6\frac{1}{2}$; Spanje 1 pct. $18\frac{1}{2}$, $18\frac{1}{2}$; Cer[...] $3\frac{7}{8}$; Russen $4\frac{1}{2}$ pct. 87, 86; dito 5 pct. 100, 99; [...] $2\frac{1}{2}$ pct. $59\frac{1}{2}$, 60; dito 4 pct. 91, 91; Sardinie 5 p[ct.] [...] Russen slotbeurs zeer aangeboden.

PARIJS, Dingsdag 21 Februarij. Fr. $4\frac{1}{2}$ pct. ex [...] dito 3 pct. 65.80; Sp. Binn. 3 pct. $34\frac{5}{8}$; dito 1 p[ct.] [...] Russen $4\frac{1}{2}$ pct. $82\frac{1}{2}$.

WEENEN, Dingsdag 21 Februarij. Metall. [...] $88\frac{3}{4}$; dito Lett. B 113; Zilver $29\frac{1}{2}$; Wissel Londen [...] dito Parijs $153\frac{3}{4}$.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Grav[enhage].